# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **K. K.**, zastoupená Mgr. Tomášem Jakubíkem, advokátem se sídlem Havlíčkova 190/12, Český Těšín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2007, č. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2009, č. j. 43 Cad 222/2007 – 35,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Odměna advokáta Mgr. Tomáše Jakubíka **se určuje** částkou 3262,80 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2007, č. X, kterým žalovaná odňala žalobkyni od 1. 7. 2007 částečný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozhodnutí kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl stěžovatelce řádně doručen do vlastních rukou, oproti jejímu podpisu na doručence předmětné zásilky, dne 2. 3. 2009.

Stěžovatelka pak doručila dne 20. 3. 2009 podání žalované, které ve strohém textu označila jako „žádost k Nejvyššímu pracovnímu soudu“, nesouhlasila s rozhodnutím „pracovního soudu v Ostravě“, neboť 15 let pobírala invalidní důchod a až v 60ti letech

je dle náhledu soudu uschopněna k práci. Závěrem stěžovatelka uvedla, že „prosí o zaslání tohoto dopisu do Brna“. Předmětné podání tak bylo stěžovatelkou žalované doručeno dne 20. 3. 2009 a jejím prostřednictvím dne 3. 7. 2009 Nejvyššímu správnímu soudu a poté Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 7. 2009, jenž při znalosti soudního spisu v dané věci dovodil, že se jedná o kasační stížnost proti jeho rozsudku ze dne 26. 1. 2009, č. j. 43 Cad 222/2007 – 35. Soudem ustanovený zástupce podáním ze dne 14. 6. 2010 kasační stížnost doplnil a mimo jiné namítal, že stěžovatelka reagovala na napadený rozsudek krajského soudu kasační stížností, jenž byla doručena dne 20. 3. 2009 krajskému soudu. Údaj o doručení napadeného rozsudku stěžovatelce není z obsahu spisu ani z doručovacích obálek zřejmý, za této situace je potřeba posoudit otázku včasnosti kasační stížnosti ve prospěch stěžovatelky.

Tato tvrzení jsou však v zásadním rozporu s obsahem soudního spisu, jak bylo vyloženo výše.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) bylo v projednávané věci pondělí 2. 3. 2009 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 16. 3. 2009. Kasační stížnost tak měla být podána u Krajského soudu v Ostravě nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 16. 3. 2009, aby lhůta pro její podání byla zachována, přičemž zákon se stejnými důsledky akceptuje také podání přímo k Nejvyššímu správnímu soudu (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 51/2007 - 55 ze dne 18. 12. 2008). Stěžovatelka nesprávně adresovala kasační stížnost žalované, které byla tato stížnost doručena dne 20. 3. 2009. Žalovaná pak kasační stížnost zaslala Nejvyššímu správnímu soudu a Krajskému soudu v Ostravě až po uplynutí zákonné lhůty. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

Vzhledem k tomu, že se v tomto případě jedná o zjevně opožděnou kasační stížnost, bylo již nad rámec procesní ekonomie, pokud krajský soud vyzýval stěžovatelku k odstranění vad podání či doložení plné moci k zastupování a ustanovil jí zástupce.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

V řízení o kasační stížnosti proti napadenému rozsudku krajského soudu byl stěžovatelce usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 5. 2010, č.j. 43 Cad 222/2007 – 69, ustanoven zástupcem Mgr. Tomáš Jakubík, advokát, přičemž jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát, jak vyplývá z ustanovení § 120 a § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci stěžovatelky odměnu za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení (do tohoto úkonu právní služby zdejší soud zahrnul rovněž studium spisu dne 26. 5. 2010) a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 6. 2010) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za výše uvedené úkony tak náleží zástupci stěžovatelky odměna ve výši 2 x 500 Kč podle § 7 a § 9 odst. 2 advokátního tarifu (tarifní hodnota ve věcech důchodového pojištění činí pouze 1000 Kč) a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupci stěžovatelky dále náleží 719 Kč za cestovné advokáta, k prostudování spisu z Jablunkova (pobočky AK) do Ostravy a zpět, (§ 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu) a částka 400 Kč, která představuje náhradu za čas strávený touto cestou v rozsahu čtyř započatých půlhodin po 100 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu], tj. celkem 2719 Kč. Zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 35 odst. 8 s. ř. s. jeho odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 20 % z částky 2719 Kč, tj. 543,80 Kč. Zástupci stěžovatelky tak bude vyplacena částka ve výši 3262,80 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

K podání ustanoveného advokáta ze dne 30. 8. 2010, v němž advokát vypočetl svou odměnu za zastupování na 4223 Kč, Nejvyšší správní soud uvádí, že již ve svém rozsudku ze dne 13. 12. 2006, č. j. 1 Azs 47/2006 – 84, konstatoval, že setrvává na tom, že studium spisu není samostatným úkonem, za nějž náleží odměna, s výjimkou uvedenou v § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu. Advokát stěžovatelky požadoval přiznat odměnu za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, prostudování spisu na soudě dne 26. 5. 2010, doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 6. 2010). V projednávaném případě pak byl studiem spisu, které advokát provedl u krajského soudu dne 26. 5. 2010, naplněn právě úkon převzetí zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu (takovým úkonem není pouhé převzetí obálky s usnesením ustanovujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka). Úkon podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu [obdobně i úkon podle písm. a) téhož odstavce] v sobě totiž zásadně zahrnuje určitý provázaný soubor dílčích činností advokáta při převzetí případu a přípravě zastoupení, zejména pak takové činnosti jako úvodní pohovor se zastoupeným a seznámení se s případem, čítaje v to i studium relevantních podkladů, včetně těch, které jsou obsaženy v soudním spise. Jeho základní určující charakteristikou je účel (příprava zastoupení) a to, že se děje v úvodní fázi poskytování právní služby. Studium spisu na soudě je tak v posuzovaném případě nutno považovat za součást přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

3 Ads 112/2010 - 89

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda
senátu